

.

Under ytan.

Under tryckande pressar kvävs jag.

Som under vatten, kämpande för att komma till ytan, försöker jag.

Men ni trycker mig alltid ner.

Jag försöker att le och att finnas.

Men när svaren blir att inget kan bli som förut.

Så smärtar det i själen och jag anpassar mig.

Släng det inte i mitt ansikte,

det smärtas ändå.

Stå för dina ord.

Så står jag för mina.

Varför ska alltid mitt pris vara högre än erat?

Varför ska jag hjälpa,

lova och finnas?

När tomhet och skuld läggs på min grav.

Om jag försvann,

skulle det bli mycket lättare.

Jag flyr.

Flyr från ständig skuldbeläggning.

När duger jag?

Jag försöker att inte kasta sten i glashus.

För jag är en skör tråd.

När jag försvinner, får ni träna upp någon annan i mitt ställe.

Jag orkar inte mer.

Jag kommer aldrig stiga op,

inte innan verkligheten är mig förlorad.

Men mina ben kan ingen mig ta ifrån.

Fly är min enda utväg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren cocoo med Poeter.se id #35685 innehar upphovsrätten